

3 – 4. osztály

1) 1Sám 16,4-13: Sámuel királlyá keni Dávidot

⁴Sámuel úgy is tett, ahogyan megmondta neki az ÚR. Amikor megérkezett Betlehembe, remegve mentek eléje a város vénei, és azt kérdezték: Békés szándékkal jöttél-e? ⁵Békés szándékkal – felelte. – Azért jöttem, hogy áldozatot mutassak be az ÚRnak. Szenteljétek meg magatokat, és jöjjetek el velem az áldozati lakomára! Miután szentnek találta Isait és fiait, meghívta őket az áldozati lakomára.

⁶Amikor megérkeztek, és meglátta Elíábot, ezt gondolta: Biztosan ez lesz a felkent, aki most itt áll az ÚR előtt. ⁷De az ÚR ezt mondta Sámuelnek: Ne tekints a megjelenésére, se természetes növéseire, mert én megvetem őt. Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az ÚR azt nézi, ami a szívben van. ⁸Ekkor Abínádábot szólította Isai, és odavezette Sámuel elé, de ő ezt mondta: Őt sem választotta az ÚR. ⁹Azután Sammát vezette oda Isai, de Sámuel ezt mondta: Őt sem választotta az ÚR. ¹⁰Hét fiát vezette így oda Isai Sámuel elé, de Sámuel ezt mondta Isainak: Ezeket nem választotta az ÚR. ¹¹Majd megkérdezte Sámuel Isaitól: Itt van az összes fiad? Hátra van még a legkisebb – felelte ő –, de ő éppen a juhokat őrzi. Erre Sámuel ezt mondta Isainak: Üzenj neki azonnal, és hozasd ide, mert addig nem ülünk le, amíg ő meg nem érkezik. ¹²Érte küldött tehát, és elhozatta. Ő pedig pirosposzsgás, szép szemű és jó megjelenésű volt. Akkor ezt mondta az ÚR: Rajta! Kend föl királlyá, mert ő az! ¹³Sámuel pedig fogta az olajos szarut, és testvérei körében fölkenete őt. Akkor az ÚR lelke szállt Dávidra, és attól kezdve vele is maradt. Sámuel pedig elindult, és elment Rámába.

2) 1Sám 17,3-11; 25-26; 31-45; 48-51: Háború a filiszteusokkal; Dávid legyőzi Góliátot

³Az innenső hegyen álltak a filiszteusok, a túlsó hegyen pedig az izráeliek, és közöttük húzódott a völgy.

⁴Ekkor kilépett a filiszteusok seregéből egy kiváló harcos, név szerint Góliát, Gát városából. Magassága hat könyök és egy arasz volt. ⁵Fején rézsisak volt, öltözete pikkelyes páncél, ötezer sekel súlyú rézből volt a páncélja. ⁶Lábán rézvért és vállán rézdárda volt.

⁷Lándzsájának a nyele olyan vastag volt, mint a szövőszék tartófája, lándzsájának a hegye pedig hatszáz sekel súlyú vasból volt, és egy pajzshordozó ment előtte. ⁸Így állt ki, és odakiáltott Izráel csatasorainak: Miért vonultatok ki, és készültetek fel a harcra? Nézzétek, én filiszteus vagyok, ti pedig Saul szolgálói! Válasszatok ki magatok közül egy embert, hogy kiálljon ellenem! ⁹Ha le tud győzni, és megöl engem, akkor mi leszünk a ti szolgálítok; de ha én győzöm le, és én ölöm meg őt, akkor ti lesztek a mi szolgálóink, és ti szolgáltok nekünk.

¹⁰Ezt is mondta a filiszteus: Én itt most kigúnyolom Izráel csatasorait. Állítsatok hát ki ellenem valakit, hogy megvívjunk egymással! ¹¹Amikor meghallotta Saul és egész Izráel a filiszteusnak ezeket a szavait, megrettentek, és nagy félelem fogta el őket.

²⁵Ezt mondták az izráeliek: Láttátok ezt az embert, aki előállt? Azért állt elő, hogy kigúnyolja Izráelt. Ha akadna valaki, aki megölné, azt gazdagon megajándékozná a király, még a leányát is hozzáadná, és fölmentené apjának a házáat Izráelben minden szolgálát alól.

²⁶Akkor Dávid megkérdezte a mellette állóktól: Mi lesz a jutalma annak, aki megöli ezt a filiszteust, és megmenti Izráelt a gyalázattól? Mert ki ez a körülmételetlen filiszteus, hogy gyaláznia meri az élő Isten seregét?

³¹Amikor híre ment, hogy mit beszél Dávid, jelentették Saulnak, ő pedig magához rendelte.

³²Dávid ezt mondta Saulnak: Senki se csüggedjen el emiatt, elmegy a te szolgálád, és megvív

ezzel a filiszteussal. ³³De Saul ezt mondta Dávidnak: Nem mehetsz el, hogy megvívj ezzel a filiszteussal, mert még fiatal vagy, ő pedig harchoz szokott ember ifjúkora óta.

³⁴Dávid azonban így felelt Saulnak: Pásztor volt a te szolgád apja juhái mellett, és ha jött egy oroszlán vagy medve, és elragadott egyet a nyájából, ³⁵utánamentem, leterítettem, és kiragadtam a szájából. Ha pedig ellenem támadt, megragadtam a szakállánál fogva, leterítettem és megöltem. ³⁶Leterítette a te szolgád az oroszlánt is, a medvét is: úgy jár majd ez a körülmételetlen filiszteus is, mint azok, mivel csúfolta az élő Isten seregét. ³⁷Azután ezt mondta Dávid: Az ÚR, aki megmentett engem az oroszlán és a medve karmától, meg fog menteni ennek a filiszteusnak a kezéből is. Saul így felelt Dávidnak: Hát menj, az ÚR legyen veled! ³⁸És felöltöztette Saul Dávidot a saját ruhájába, a fejére rézsisakot tett, és páncélba öltöztette. ³⁹Felkötötte Dávid Saul kardját is a ruhája fölé, és megpróbált járni benne, mert nem volt hozzászokva. Ekkor azonban Dávid ezt mondta Saulnak: Nem tudok én ezekben járni, mert nem vagyok én ilyenekhez szokva. Le is vetette Dávid ezeket. ⁴⁰Kezébe vette hát a botját, és kiválasztott a patakból öt sima kövecskét; beletette azokat a pásztortáskájába, a tarisznyájába, és parittyával a kezében közeledett a filiszteushoz.

⁴¹A filiszteus is elindult, egyre közelebb jött Dávidhoz, és előtte ment a pajzshordozója.

⁴²Amikor a filiszteus rátekintett, megvetően nézett Dávidra, mert fiatal volt, pirospozsgás és jó megjelenésű. ⁴³Ezt kérdezte a filiszteus Dávidtól: Hát kutya vagyok én, hogy bottal jössz ellenem? És szidni kezdte a filiszteus Dávidot Istenével együtt. ⁴⁴Ezt mondta a filiszteus Dávidnak: Gyere csak ide, hadd adjam a testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak!

⁴⁵Dávid így felelt a filiszteusnak: Te karddal, lándzsával és dárdával jössz ellenem, de én a Seregek URának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellened, akit te kicsúfoltál.

⁴⁸Amikor a filiszteus nekikészült, és egyre közeledett Dávidhoz, Dávid is kifutott gyorsan a csatasorból a filiszteus elé. ⁴⁹Belenyúlt Dávid a tarisznyájába, kivett belőle egy követ, a parittyájával elröpítette, és úgy homlokra találta a filiszteust, hogy a kő belefürödött a homlokába, és arccal a földre zuhant. ⁵⁰Dávid tehát erősebb volt a filiszteusnál, bár csak parittyája és köve volt: legyőzte a filiszteust, és megölte, pedig még kard sem volt Dávidnál.

⁵¹Azután odafutott Dávid, rálépett a filiszteusra, fogta annak a kardját, kihúzta a hüvelyéből, megölte vele, és levágta a fejét. Amikor látták a filiszteusok, hogy meghalt a vitézük, megfutamodtak.

3) 1Sám 18,1-5: Jónátán szövetséget köt Dáviddal

¹Miután véget ért a beszélgetés Saullal, Jónátán lelke összeforrt Dávid lelkével. Úgy megszerette őt Jónátán, mint önmagát. ²Saul pedig magához vette őt azon a napon, és nem engedte, hogy visszatérjen apja házába. ³És szövetséget kötött Jónátán Dáviddal, mert úgy szerette őt, mint önmagát. ⁴Levette Jónátán a köpenyét, és Dávidnak adta, sőt a ruháját meg a kardját, az íját és az övét is. ⁵És ha Dávid harcba indult, sikerrel járt mindenütt, bárhová küldte Saul. Ezért a harcosok élére állította őt Saul. Tetszett ez az egész népnek, még Saul udvari embereinek is.

4) 1Sám 18,10-16; 30: Saul féltékeny Dávidra

¹⁰Másnap megszállta Saul Istennek az a gonosz szelleme, és révületbe esett a házában, Dávid pedig, ahogy ilyenkor mindig, játszani kezdett a lanton. Saul kezében lándzsa volt. ¹¹Saul feléje dobta a lándzsát, mert ezt gondolta: A falhoz szegezem Dávidot! Dávid azonban két ízben is kitért előle. ¹²És félni kezdett Saul Dávidtól, mert vele volt az ÚR, Saultól pedig eltávozott. ¹³Ezért eltávolította őt Saul maga mellől, és ezredessé tette, hogy ő vezesse csatába

és haza a hadinépet.

¹⁴Dávid minden útján sikerrel járt, mert vele volt az ÚR. ¹⁵Amikor látta Saul, hogy milyen nagy sikereket ér el, rettegni kezdett tőle. ¹⁶De egész Izráel és Júda szerette Dávidot, mert ő vezette csatába és vissza a hadinépet.

³⁰A filiszteusok vezérei kivonultak harcolni. Valahányszor kivonultak, Dávid mindig nagyobb sikert ért el, mint Saul többi udvari embere, ezért igen nagy hírnévre tett szert.

5) 1Sám 19,9-10: Saul Dávid életére tör

⁹Egyszer az ÚRnak az a gonosz szelleme megszállta Sault, amikor házában ült lándzsával a kezében. Dávid a lanton játszott. ¹⁰Ekkor Saul lándzsájával a falhoz akarta szegezni Dávidot, de ő félrehajolt Saul elől, és a lándzsa a falba fűrődött. Dávid pedig kiszaladt, és elmenekült még azon az éjszakán.

6) 1Sám 20, 1-9; 18-31; 35-42: Jónátán megmenti Dávidot; Dávid és Jónátán búcsúja

¹Dávid ezután elmenekült a Rámá mellett levő Nájótból. Elment, és ezt mondta Jónátánnak: Mit követtem el, mi az én bűnöm, mi az én vétkem apáddal szemben, hogy az életemre tör?

²Ő azt felelte neki: Dehogy fogsz meghalni! Hiszen nem tesz apám semmit sem, amit föl ne tárna előttem. Miért titkolná el apám előlem éppen ezt a dolgot? Az nem lehet! ³De Dávid meg is esküdött, és ezt mondta: Jól tudja apád, hogy te jóindulattal vagy irántam, ezért azt gondolta: Ne tudja meg ezt Jónátán, mert elszomorodik. De az élő ÚRra és az életemre mondom, hogy csak egy lépés választ el engem a haláltól! ⁴Jónátán így felelt Dávidnak: Amit csak kívánsz, megteszem érted!

⁵Akkor Dávid ezt mondta Jónátánnak: Nézd, holnap újhoid lesz, és nekem az étkezésnél ott kellene ülnöm a király mellett. Engedj el, hadd rejtőzzem el a mezőn holnapután estig! ⁶Ha apád kérdezősködik utánam, ezt mondd: Engedélyt kért tőlem Dávid, hogy hazaszaladhasson a városába, Betlehembe, mert egész nemzetsége most tartja az évenkénti áldozati lakomát.

⁷Ha erre azt mondja, hogy jól van, akkor békében lehet szolgálád. De ha nagyon megharagszik, abból megtudod, hogy eldöntött dolog nála a pusztulásom. ⁸Akkor mutasd meg hűségedet szolgáládhoz, hiszen te kötöttél szövetséget az ÚR előtt szolgáláddal! De ha van bennem valami bűn, te ölj meg, miért vinnél apádhoz? ⁹De Jónátán ezt felelte: Semmiképpen sem! Ha megtudom, hogy apám veled szemben ilyen gonoszságra határozta el magát, akkor megmondom neked.

¹⁸Azután ezt mondta neki Jónátán: Holnap újhoid lesz, és kérdezősködni fognak utánad, mert a helyed üres lesz. ¹⁹Holnapután jöjj ide sietve, és menj arra a helyre, ahol elrejtőztél a múlt alkalommal, és várj ott az Ezel nevű kő mellett. ²⁰Én pedig három nyilat lövök arrafelé, mintha célba lőnék. ²¹Azután majd utánuk küldök egy fiút: Eredj, keresd meg a nyilakat! És ha ezt mondom a fiúnak: Mögötted vannak a nyilak, szedd föl őket! – akkor előjöhetsz, mert az élő ÚRra mondom, hogy biztonságban vagy, és nincs semmi baj. ²²Ha azonban ezt mondom a fiúnak: A nyilak messze előtted vannak! – akkor menj el, mert az ÚR elküld téged. ²³Abban a dologban pedig, amit megbeszéltünk egymással, az ÚR legyen a tanú közöttünk mindörökre.

²⁴Dávid tehát elrejtőzött a mezőn. És amikor eljött az újhoid, a király asztalhoz ült, hogy egyék. ²⁵Leült a király a székére, mint máskor, a fal melletti székre; vele szembe Jónátán, Saul mellé pedig Abnér ült; Dávid helye azonban üresen maradt. ²⁶De Saul semmit sem szólt azon a napon, mert azt gondolta: Történhetett vele valami, ezért nem tiszta. Igen, biztosan nem tiszta!

²⁷Amikor azonban másnap, az újhoid utáni napon is üresen maradt Dávid helye, ezt kérdezte Saul a fiától, Jónátántól: Miért nem jött el Isai fia se tegnap, se ma az étkezésre? ²⁸Jónátán így felelt Saulnak: Engedélyt kért tőlem Dávid, hogy elmehessen Betlehembe. ²⁹Ezt mondta ugyanis: Engedj el engem, mert áldozati lakomája van nemzetségünknek a városban, és rám parancsolt a bátyám. Azért, ha jóindulattal vagy hozzám, engedd meg, hogy elmenjek megnézni a testvéreimet. Ezért nem jött el a király asztalához.

³⁰Akkor előntötte Saul a düh Jónátán miatt, és ezt mondta neki: Te romlott és engedetlen fajzat! Jól tudom, hogy te Isai fiát pártolod a magad szégyenére és anyád gyalázatára. ³¹Mert míg Isai fia él a földön, nem lesz belőled és a királyságodból semmi. Azért küldj érte, és hozasd ide hozzám, mert a halál fia ő!

³⁵Reggel azután kiment Jónátán a mezőre a Dáviddal megbeszélte időben, és egy kisfiú volt vele. ³⁶Ezt mondta a fiúnak: Szaladj, és keresd meg a nyilakat, amelyeket kilövök! A fiú elfutott, ő pedig úgy lőtt ki egy nyilat, hogy túlmenjen rajta. ³⁷Amikor a fiú arra a helyre ért, ahova Jónátán a nyilat lőtte, Jónátán utánakiáltott a fiúnak: Messze előtted van a nyilam!

³⁸Még ezt is utánakiáltotta Jónátán a fiúnak: Siess, fuss, meg ne állj! A fiú fölkapta Jónátán nyilát, és visszament az urához. ³⁹A fiú semmiről sem tudott, így csak Jónátán és Dávid értette a dolgot. ⁴⁰Azután odaadta Jónátán a vele levő fiúnak a fegyvereket, és ezt mondta neki: Eredj, vidd be a városba. ⁴¹A fiú elment, Dávid pedig fölkel a kő déli oldala mellől, arcával a földig hajolt, és háromszor leborult. Azután megcsókolták egymást, megsiratták egymást, míg csak Dávid erőt nem vett magán. ⁴²Akkor ezt mondta Jónátán Dávidnak: Menj el békével! Abban pedig, amiről mindketten megesküdtünk az ÚR nevére, legyen az ÚR a tanú közöttünk és utódaink között mindörökre!

7) 1Sám 24,1-9;12: Dávid megkíméli Saul életét

¹Ezután elvonult onnan Dávid, és Én-Gedí sziklavárában tartózkodott.

²Amikor visszatért Saul a filiszteusok üldözéséből, jelentették neki, hogy Dávid Én-Gedí pusztájában van. ³Maga mellé vett Saul egész Izráelből háromezer válogatott embert, és elment, hogy megkeresse Dávidot és embereit a Zerge-szikláknál. ⁴Amikor az út menti juhaklokhoz ért, volt ott egy barlang. Saul bement oda, hogy a szükségét elvégezze. Dávid pedig embereivel együtt éppen a barlang legmélyén tartózkodott. ⁵Akkor az emberei ezt mondták Dávidnak: Nézd, ez az a nap, amelyről azt mondta neked az ÚR, hogy kezedbe adja ellenségedet. Tégy vele, amit jónak látsz! Erre fölkel Dávid, és lopva levágta Saul köpenyének a sarkát. ⁶Dávidnak azonban megesett rajta a szíve, miután levágta Saul köpenyének a sarkát, ⁷és ezt mondta embereinek: Mentsen meg az ÚR attól, hogy ilyen dolgot kövessenek el az én uram, az ÚR fölmentje ellen, és kezet emeljek rá, hiszen az ÚR fölmentje ő! ⁸Így fékezte meg Dávid az embereit, és nem engedte, hogy Saulra támadjanak. Saul pedig kiment a barlangból, és útjára indult. ⁹Ezután Dávid is fölkel, kiment a barlangból, és Saul után kiáltott: Uram, királyom! Saul ekkor hátratekintett, Dávid pedig arccal a földig hajolt, és leborult előtte.

¹²Nézd csak, atyám, itt van a köpenyed sarka a kezemben. Amikor levágtam a köpenyed sarkát, nem gyilkoltalak meg. Értsd meg ebből, és lásd be, hogy nem akarok semmi rosszat vagy hűtlenséget elkövetni ellened, és nem vétkeztem ellened, bár te a vesztetre törsz, hogy elvedd az életemet.

8) 2Sám 5,1-5: Dávid egész Izráel királya lesz

¹Ezután elment Dávidhoz Izráel összes törzse Hebrónba, és ezt mondta: Nézd, mi a csontod és húsod vagyunk! ²Azelőtt is, amikor Saul volt a királyunk, te vezetted harcba és hoztad vissza Izráelt, és ezt mondta neked az ÚR: Te leszel népemnek, Izráelnek a pásztora, te leszel Izráel fejedelme! ³Megjelent tehát Izráel valamennyi véne a király előtt Hebrónban, és Dávid király szövetséget kötött velük Hebrónban az ÚR színe előtt, ők pedig fölkenték Dávidot Izráel királyává.

⁴Harmincesztendő volt Dávid, amikor királlyá lett, és negyven esztendeig uralkodott. ⁵Júda királya volt Hebrónban hét esztendeig és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig harminchárom esztendeig volt egész Izráel és Júda királya.

9) 1Kir 1,29-31: Dávid királlyá teszi Salamont

²⁹Akkor a király megesküdött, és ezt mondta: Az élő ÚRra mondom, aki megváltott engem minden nyomorúságból, ³⁰hogy amiképp megesküdtem neked az ÚRra, Izráel Istenére, hogy a te fiad, Salamon lesz utánam a király, és ő ül a trónomra, úgy azt meg is cselekszem még a mai napon. ³¹Erre Betsabé arccal a földig hajolva leborult a király előtt, és ezt mondta: Örökké éljen az én uram, Dávid király!

10) 1Kir 2,10-12: Dávid halála

¹⁰Azután pihenni tért Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában. ¹¹Dávid negyven évig uralkodott Izráelben. Hebrónban uralkodott hét évig, Jeruzsálemben pedig harminchárom évig uralkodott. ¹²Azután Salamon ült apjának, Dávidnak a trónjára, és uralma nagyon megerősödött.

11) Zsolt 23: A jó pásztor

¹Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.

²Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.

³Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.

⁴Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

⁵Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.

⁶Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.